

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2013

1085/2013

Lag

om ändring av skogslagen

Utfärdad i Helsingfors den 20 december 2013

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i skogslagen (1093/1996) 4, 14 a och 17 §, av dem 4 § sådan den lyder i lag 822/2010 och 14 a § sådan den lyder i lagarna 1224/1998 och 822/2010,
ändras 2 §, 3 § 3 mom., 4 a §, rubriken för 2 kap., 5, 5 a, 5 b, 6—8, 8 a, 9—14, 14 c och 15 §, 16 § 1 mom., 18 § 2 mom., 20 § 1 och 3 mom. samt 23, 23 a, 25 och 25 a §,
av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 137/1999 och 822/2010, 3 § 3 mom., 4 a, 5, 5 a, 5 b, 8 a, 13 och 14 §, 18 § 2 mom., 20 § 1 mom. och 25 § sådana de lyder i lag 822/2010, 8, 12 och 15 § sådana de lyder delvis ändrade i lagarna 315/2007 och 822/2010, 9 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1224/1998, 10 och 11 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 822/2010, 14 c § sådan den lyder i lag 522/2004, 16 § 1 mom., 20 § 3 mom., 23 och 25 a § sådana de lyder i lag 315/2007 och 23 a § sådan den lyder i lag 1224/1998, och
fogas till lagen nya 2 a, 7 a, 10 a och 10 b §, till 18 §, sådan den lyder i lagarna 520/2002, 552/2004 och 822/2010, ett nytt 3 mom. och till lagen en ny 26 §, i stället för den 26 § som upphävts genom lag 822/2010, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på skötseln och användningen av skog inom områden som utgör skogsbruksmark. Den tillämpas dock inte på

1) skyddsområden som inrättats med stöd av naturvårdslagen (1096/1996), områden som staten förvärvat för naturskyddsändamål eller andra statsägda områden som förvaltas i enlighet med skyddsbeslut av Forststyrelsen eller en myndighet som förvaltar statsägd mark,

2) områden som i en plan enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) anvisats som skyddsområden,

3) områden som avses i ödemarkslagen (62/1991), utom när det gäller 12 § 1 mom. i denna lag,

4) detaljplaneområden, med undantag för områden som har anvisats för jord- och skogsbruk,

5) områden med gällande åtgärdsbegränsning för uppgörande av detaljplan,

6) områden som omfattas av en generalplan med rättsverkningar, med undantag för

RP 75/2013
JsUB 13/2013
RSv 175/2013

områden som har anvisats för jord- och skogsbruk eller rekreation,

7) målområden för försvarsmaktens skjutområden.

Vid skötseln och användningen av skog ska utöver denna lag iakttas vad som bestäms i 1, 4, 5 och 13—16 § i lagen om fornminnen (295/1963), i 5 a, 9, 29—35, 39, 42, 47—49, 55, 56 och 57 a § samt 10 kap. i naturvårdslagen och i någon annan lag. Bestämmelser om inrättande av naturskyddsområden, införlivning av områden med naturskyddsområden och fridlysning av naturminnesmärken finns i naturvårdslagen.

Trots denna lag ska skadade träd borttransporteras på det sätt som anges i lagen om bekämpning av skogsskador (1087/2013).

2 a §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *drivning* fällning eller kapning av träd och transport av virket från behandlingsområdet till avläggsplatser,

2) *förnyelseavverkning* drivning där behandlingsområdet, med undantag av naturvårdsträd, fröträd och skärmträd, avverkas till ett kalhygge i syfte att åstadkomma nya trädbestånd,

3) *beståndsvårdande* avverkning drivning som utförs på ett sätt som främjar det bestånd som kvarstår på området eller utöver detta också uppkomsten av nytt plantmaterial,

4) *behandlingsområde* en bestandsfigur eller ett på en karta avgränsat område där de vidtagna avverkningsåtgärderna eller andra skogsvårdsåtgärder är av samma typ och i huvudsak sker inom hela området,

5) *odling* skogsförnyelse som sker genom plantering av plantor eller sådd av frön som är lämpliga för växtplatsen,

6) *naturlig förnyelse* skogsförnyelse som sker med hjälp av fröträd och skärmträd som finns på behandlingsområdet eller genom att utnyttja kantskog som fröar av sig,

7) *avverkare* markägaren eller, när avverkningsrätten har överlåtits till någon annan, den som innehar rätten.

3 §

Ändring av markanvändningslag

Om skogsbruksmark som enligt en anmälan ska tas i annat bruk inte har tagits i sådant bruk inom fyra år från det att avverkning eller någon annan åtgärd avslutats, ska denna lag tillämpas på området och på avverkningen eller åtgärden.

4 a §

Skogsbruksplan

Med en skogsbruksplan avses en uppdaterad plan som gäller skötsel och användning av, naturvärden för samt virkestillgångar och tillståndet i en skogsägares skogar på en eller flera skogsfastigheter. De åtgärder som ingår i planen får inte strida mot de bestämmelser om skötsel och användning av skogar som gäller vid den tidpunkt då planen görs upp.

En skogsbruksplan som uppfyller kraven i 1 mom. är en sådan plan som avses i 31 § i lagen om samfällda skogar (109/2003), 10 § 1 mom. 1 punkten i lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) och 117 § i kyrkoordningen för ortodoxa kyrkan (174/2007).

Närmare bestämmelser om uppdatering, innehåll och översyn i fråga om skogsbruksplanen utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

2 kap.

Drivning och skogsförnyelse

5 §

Beståndsvårdande avverkning och tillhörande förnyelseskyldighet

Beståndsvårdande avverkning ska utföras så att det efter avverkningen kvarstår ett tillräckligt, utvecklingsdugligt trädbestånd jämnt fördelat på behandlingsområdet. Bedömningen av vad som är ett tillräckligt utvecklingsdugligt trädbestånd efter sådan avverkning ska ske med beaktande av behandlingsområdets geografiska läge, växtplatsen,

hur avverkningen genomförts och den övre höjden, dvs. den aritmetiska medelhöjden på de etthundra grövsta träden per hektar.

En beståndsvårdande avverkning medför en skyldighet att förnya skogen, om kvantiteten och kvaliteten på det kvarvarande trädbeståndet inte är tillräckliga för att vidareutveckla det beståndet. Skyldigheten är fullgjord när ett plantbestånd har åstadkommit på området i enlighet med 8 §.

Om behandlingsområdet inbegriper ett sammanhängande plantbestånd enligt 8 §, ska det område som utgörs av beståndet inte räknas in i behandlingsområdet vid bedömningen av trädbeståndets tillräcklighet.

Närmare bestämmelser om tillräcklig kvalitet, kvantitet och fördelning utifrån avverkningssättet av det utvecklingsdugliga trädbeståndet efter beståndsvårdande avverkning i olika delar av landet och på olika växtplatser utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 a §

Förnyelseavverkning och tillhörande förnyelseskyldighet

Avslutad förnyelseavverkning medför en skyldighet att förnya skogen. En förnyelseavverkning ska anses vara avslutad när drivningen har lett till att det har uppkommit ett kalhygge på mer än 0,3 hektar på behandlingsområdet. Förnyelseskyldigheten är fullgjord när ett plantbestånd har åstadkommit på området på det sätt som föreskrivs i 8 §.

Någon förnyelseskyldighet enligt 1 mom. föreligger inte på dikad torvmark som är lågproduktiv med avseende på virkesproduktion och där stamvirkets årliga tillväxt är mindre än en kubikmeter per hektar. I så fall ska trädbestånd som främjar den biologiska mångfalden lämnas på behandlingsområdet. Någon förnyelseskyldighet finns inte heller i fråga om områden där en ursprungligen öppen torvmark eller en torvmark med glest trädbestånd eller en skoglig vårdbiotop återställs utifrån en plan godkänd av en av Finlands skogscentrals regionenheter, nedan kallad skogscentral, eller av en myndighet.

Närmare bestämmelser om torvmarker som ska anses vara lågproduktiva, om trädbestånd som ska kvarstå på sådan torvmark och

om förfarandet när godkännande av återställandet söks utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

5 b §

Avverkning på särskilda områden

Om avverkningsområdet har en särskild betydelse för bevarande av skogens mångfald, för landskapet eller för mångbruk av skog kan avverkningen utföras på det sätt som områdets särskilda karaktär förutsätter.

Skog som används till forskning, undervisning eller något annat särskilt ändamål får behandlas på det sätt som användningsändamålet förutsätter.

Åtgärderna på behandlingsområdet i ett särskilt område och motiveringen till dem ska framgå av anmälan om användning av skog.

6 §

Hur drivning utförs

Drivningen ska utföras så att skador undviks på det trädbestånd som kvarstår på behandlingsområdet och på trädbestånd som växer utanför området. Dessutom ska man undvika att orsaka sådana skador i terrängen som försvagar trädbeståndets växtförhållanden.

Närmare bestämmelser om när träd ska anses vara skadade, antalet skadade träd och skador i terrängen utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

7 §

Avverkarens och planerarens ansvar

Avverkaren ska vid drivning och andra tillhörande åtgärder se till att bestämmelserna i denna lag följs.

Om avverkningsavtalet åtföljs av en stämplingsplan som styr avverkningen och som innehåller uppgifter om planerade avverkningar indelade efter avverkningssätt och i form av avgränsningar på en karta anger de särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § 2 mom. och som är kända, ansvarar den som

utarbetat stämplingsplanen för att planen överensstämmer med denna lag. Den som utarbetat stämplingsplanen tar på sig ansvaret genom att underteckna planen eller genom något annat bekräftelseförfarande.

När ansvaret för avverkaren och den som utarbetat stämplingsplanen bedöms ska det beaktas om den genomförda avverkningen byggt på en i 2 mom. avsedd stämplingsplan och om avverkaren informerats om i 10 § 2 mom. avsedda särskilt viktiga livsmiljöer i enlighet med 7 a §.

Närmare bestämmelser om innehållet i en stämplingsplan utfärdas vid behov genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

7 a §

Markägarens och skogscentralens informationsskyldighet

Markägaren ska i samband med överlåtelse av avverkningsrätt informera den som köper rätten om vilka uppgifter ägaren antecknat i anmälan om användning av skog om sådana särskilt viktiga livsmiljöer enligt 10 § 2 mom. som ska beaktas vid avverkningen. Samma skyldighet att lämna information gäller en sådan representant för markägaren som gör anmälan.

Skogscentralen ska omedelbart underrätta markägaren och sådana representanter för markägaren och innehavare av avverkningsrätt som den känner till, om den har fått in en anmälan om användning av skog som gäller ett behandlingsområde där eller i vars närhet det finns eller som berörs av något av följande som centralen känner till:

- 1) en särskilt viktig livsmiljö enligt 10 § 2 mom.,
- 2) ett beslut som gäller förekomsten av en art som åtnjuter särskilt skydd eller en skyddad naturtyp enligt naturvårdslagen,
- 3) ett område i nätverket Natura 2000, eller
- 4) något annat motsvarande område utifrån ett beslut som en myndighet gett in.

Skogscentralen ska omedelbart underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen när skogscentralen får in en anmälan om användning av skog om det behandlingsområde eller

en del av det som ingår i anmälan, berörs av beslutet enligt 2 mom. 2 eller 3 punkten.

Markägaren eller dennes representant ska upplysa innehavaren av avverkningsrätten om sådan information enligt 2 mom. som de fått av skogscentralen.

8 §

Att fullgöra förnyelseskyldigheten

En förnyelseskyldighet är fullgjord när ett plantbestånd åstadkommit på behandlingsområdet. Det ska beroende på områdets geografiska läge åstadkommas senast inom 10—25 år efter det att den drivning som gett upphov till skyldigheten avslutats. Plantbeståndet ska anses ha åstadkommit när det växer tillräckligt tätt, plantorna är jämnt fördelade, deras genomsnittliga höjd är 0,5 meter och deras utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation.

Förnyelsen får åstadkommas genom odling eller naturlig förnyelse. Förnyelse ska vid behov åtföljas av röjning av träd och buskar som stör plantbeståndets tillväxt, gräskämpning, markberedning och reglering av vattenhushållningen. Efter dessa anläggningsåtgärder ska dessutom hjälpplantering, hjälpsådd och annan eftervård vid behov ombesörjas. När naturlig förnyelse tillämpas ska behandlingsområdet ha förutsättningar för plantuppkomst.

Anläggningsåtgärderna för att åstadkomma ett plantbestånd ska slutföras inom tre år efter det att den drivning som medför skyldigheten avslutats.

Om ett tillstånd för miljöåtgärder som avses i markanvändnings- och bygglagen och som gäller ett område enligt 2 § 1 mom. 4—6 punkten innehåller sådana åtgärdsbegränsningar för skogsbruket vars iakttagande inte medger att en förnyelseskyldighet enligt denna lag fullgörs, ska denna lag ändå anses ha följts. Den skyldighet som avses i 1 mom. upphör om inget plantbestånd uppkommer på området trots åtgärder som ska anses rimliga.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om närmare tidsfrister för att åstadkomma ett plantbestånd enligt 1 mom. beroende på geografiskt läge och om förutsättningarna för naturlig förnyelse. Genom

förordning av statsrådet utfärdas också bestämmelser om tillräcklig täthet för ett plantbestånd och andra bedömningskriterier, om vilka åtgärder som ska anses rimliga när det gäller att åstadkomma ett plantbestånd och om åtgärder för att anlägga plantbestånd på olika växtplatser.

8 a §

Trädslag som ska användas vid skogsförnyelse

Vid skogsförnyelse enligt 8 § 1 mom. får ett plantbestånd anläggas med sådana plantor eller frön av tall, gran, vårtbjörk, asp, sibirisk lärk, lönn, klipbal, ek, vresalm, skogsalm, skogslind, ask och hybridasp som är lämpliga till sitt ursprung och för växtplatsen. Med plantor eller frön av glasbjörk får ett plantbestånd anläggas bara på torvmark, momarkers försumpade delar och tät ler- eller mjäladominerad jord. På andra växtplatser får glasbjörk användas som kompletterande trädslag beroende på dess växtplats och områdets geografiska läge.

Om ett plantbestånd anläggs med andra trädslag än de som nämns i 1 mom. ska en tillräcklig redogörelse för trädslagets utvecklingsduglighet och ursprungets lämplighet för förhållandena på förnyelseområdet framgå av anmälan om användning av skog.

Närmare bestämmelser om användningen av glasbjörk som kompletterande trädslag utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

9 §

Ansvar för förnyelseskyldigheten

Förnyelseskyldigheten enligt 8 § ska fullgöras av markägaren.

När äganderätten till en fastighet eller något annat område övergår till en ny ägare övergår också förnyelseskyldigheten enligt 8 § till denne.

Till den del en sådan besittningsrätt, nyttjanderätt eller annan särskild rättighet till en fastighet eller ett annat område som innefattar rätten att företa förnyelseavverkning inne-

has av någon annan än markägaren, hör också skyldigheten att förnya till denna innehavare, om inte något annat har överenskomits eller bestämts eller om det inte med beaktande av omständigheterna av särskilda skäl är rimligt att markägaren påförs denna skyldighet i stället för rättsinnehavaren. När en markägare har överlåtit enbart avverkningsrätten är det markägaren som ska fullgöra förnyelseskyldigheten.

10 §

Att bevara mångfalden samt särskilt viktiga livsmiljöer

Skogarna ska skötas och användas så att de allmänna förutsättningarna tryggas för att bevara de livsmiljöer som är viktiga för skogens biologiska mångfald.

Livsmiljöer som är särskilt viktiga för mångfalden är områden i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta, när de avviker tydligt från den omkringliggande skogsnaturen. De särdrag som områdena kännetecknas av är

1) omedelbara närmiljöer för källor, bäckar, sådana rännilar som bildar bäddar för fortgående rinnande vatten och tjärnar på högst 0,5 hektar, när de kännetecknas av särskilda vegetationsförhållanden och mikroklimat som beror på närheten till vatten och träd- och buskskiktet,

2) följande i underpunkterna a—e angivna torvmarksmiljöer när de gemensamt kännetecknas av vattenhushållning i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta:

a) lund- och örtkärr som kännetecknas av frodig och krävande vegetation, varierande trädbestånd och buskvegetation,

b) sammanhängande skogsfräken- och hjortrongrankärr som kännetecknas av varierande trädbestånd och förhärskande enhetlig skogsfräken- eller hjortronvegetation,

c) brunmossar som kännetecknas av att de har näringsrik jordmån, är trädfattiga och har krävande vegetation;

d) trädfattiga myrar på impediment eller tvinmark, och

e) madkärr som kännetecknas av varierande lövträdsbestånd eller buskvegetation

och av att ytvattnet där har bestående påverkan,

3) bördiga mindre landområden som kännetecknas av mull, krävande vegetation samt trädbestånd och buskvegetation i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta,

4) skogsholmar med fastmarksskog på odikade torvmarker eller torvmarker där den naturliga vattenhushållningen huvudsakligen finns bevarad i oförändrat skick,

5) huvudsakligen minst tio meter djupa klyftor och raviner med branta väggar i berggrunden eller mineraljordar, när de kännetecknas av en från omgivningen avvikande vegetation,

6) huvudsakligen minst tio meter höga stup och skogsbestånd vid stupens nedre del,

7) sandfält, berg i dagen, stenbunden mark och blockfält som i virkesproduktionshänseende avkastar mindre än lavmoar, när de kännetecknas av ett tämligen glest trädbestånd.

De särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 2 mom. ska vara små områden eller områden av mindre betydelse i skogsbrukshänseende. En livsmiljös ekonomiska värde ska uppskattas med beaktande av 11 §.

Närmare bestämmelser om naturtillstånd, tillstånd som påminner om detta och om särdrag hos särskilt viktiga livsmiljöer utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

10 a §

Allmänna principer för och förbjudna åtgärder vid behandling av livsmiljöer

Särskilt viktiga livsmiljöer enligt 10 § 2 mom. får skötas och användas genom försiktiga åtgärder där livsmiljöernas särdrag bevaras eller stärks. När åtgärderna vidtas ska den för livsmiljön utmärkande särskilda vattenhushållningen, strukturen på trädbeståndet, gamla överståndare, döda och murkna träd bevaras och vegetation, variation i terrängen och jordmån beaktas.

Åtgärder för skötsel och användning där särdragen stärks är planmässiga naturvårdsåtgärder och åtgärder för återställande av naturtillstånd. Åtgärder för skötsel och användning som bevarar särdragen är försiktig avverk-

ning genom plockhuggning, upptagning av enskilda fläckar med hacka och plantering av plantor eller sådd av frön till träd som hör till Finlands naturliga flora. Det är tillåtet att med iakttagande av särskild försiktighet transportera virke och ta sig över bäckfåror i särskilt viktiga livsmiljöer, men detta får inte äventyra särdragen.

Åtgärder som inte är tillåtna i särskilt viktiga livsmiljöer är förnyelseavverkning, byggande av skogsväg, markberedning som skadar den för växtplatsen utmärkande vegetationen, dikning, rensning av bäckar och rännilar och användning av kemiska bekämpningsmedel.

10 b §

Specifik behandling för vissa livsmiljöer

I de livsmiljöer som avses i 10 § 2 mom. 1 och 2 punkten får försiktig avverkning genom plockhuggning utföras, om trädbeståndet bevaras i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta så, att det inte sker en förändring av livsmiljöns vattenhushållning, som ska befinna sig i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta.

Strukturen på livsmiljöns trädbestånd i bördiga mindre landområden ska bevaras genom att endast försiktig avverkning genom plockhuggning utförs i samband med åtgärder för skötsel och användning.

Ingen drivning får ske vid stup och skogsbestånd vid stupens nedre del.

På sandfält, berg i dagen, stenbunden mark och blockfält får försiktig avverkning genom plockhuggning utföras så att de äldsta träden samt döda och murkna träd bevaras.

Närmare bestämmelser om hur trädbeståndets struktur och skiktning, buskskiktets livskraft och jordmånens vattenhushållning i området ska bevaras i särskilt viktiga livsmiljöer enligt 10 § 2 mom. utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

11 §

Undantagslov

I situationer där skyldigheter eller inskränkningar enligt 10 a och 10 b § leder till

minskad skogsavkastning eller annat ekonomiskt bortfall eller annan ekonomisk skada som inte är ringa för markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet ska skogscentralen på ansökan av markägaren eller rättsinnehavaren bevilja undantagslov som innebär att skogen får skötas och användas på ett sådant sätt att bortfallet blir ringa för den berörda personen.

Bortfallet ska anses vara ringa när det ekonomiska bortfallet till följd av inskränkningar i användningen av områden enligt 10 § är mindre än fyra procent av värdet på det marknadsdugliga trädbeståndet på den skogsfastighet för den som söker om undantagslov där behandlingsområdet ligger eller mindre än 3 000 euro.

Undantagslov får dock inte beviljas, om det för åtgärden har beviljats eller beviljas miljöstöd som avses i lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk eller ett tillräckligt stöd av statsmedel på andra grunder. Om det ekonomiska bortfallet är större än ringa och behovet av undantagslov inte kan undvikas med hjälp av miljöstöd, ska en särskilt viktig livsmiljö enligt 10 § 2 mom. behandlas så att den mest värdefulla delen av livsmiljön bevaras.

Närmare bestämmelser om hur värdet på marknadsdugliga trädbestånd fastställs utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas att ett område där det är nödvändigt att bevara skogarna för att förhindra att skogsgränsen förskjuts ska vara ett skyddsskogsområde. Inom skyddsskogsområdet ska skogarna skötas och användas med särskild försiktighet och så att de åtgärder som vidtas inte orsakar en förskjutning av skogsgränsen. Närmare bestämmelser om hur skog ska skötas och användas och förnyelsen följas inom skyddsskogsområdet får också utfärdas genom förordning av statsrådet. Innan statsrådet utfärdar förordning ska markägarna, respektive kommuner och andra myndigheter höras. Utfärdandet ska föregås av förhandlingar

med sametinget på det sätt som avses i sametingslagen (974/1995).

Om särskilda lokala förhållanden påkallar det kan jord- och skogsbruksministeriet begränsa tagande av husbehovsvirke inom skyddsskogsområden eller förbjuda det helt. För inskränkningar i att ta virke till husbehov ska markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet betalas ersättning som motsvarar trädbeståndets avverkningsvärde. Ersättning betalas inte till Forststyrelsen eller någon annan innehavare av statlig jordegendom. Ersättningen beviljas av skogscentralen på ansökan.

Skogsforskningsinstitutet ska följa förnyelsen av skyddsskogsområdena med skogscentralens bistånd.

13 §

Skyddsområden

Om skogens bevarande till skydd för bosättning eller odling på för vindar synnerligen utsatta holmar och stränder vid havet eller insjöar eller på höjder och branter eller för förebyggande av jordskred kräver större inskränkningar i skogens användning än vad denna lag föreskriver, får jord- och skogsbruksministeriet besluta att små områden som är mest utsatta med tanke på skogens bevarande och dess skyddsverkan ska bildas till skyddsområden och i sitt beslut bestämma om den skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena och som behövs för att skogen ska bevaras. Innan beslutet meddelas ska de organ som nämns i 12 § 1 mom. höras.

14 §

Anmälan om användning av skog

Markägaren, den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet eller någon som denne befullmäktigat ska till skogscentralen lämna in en anmälan om användning av skog inför en på behandlingsområdet planerad beståndsvårdande avverkning, förnyelseavverkning, avverkning till följd av skogsskada och annan avverkning

och om behandling av särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § 2 mom. Om det är fråga om beståndsvårdande avverkning ska avverkningssättet uppges figurvis. Är det fråga om förnyelseavverkning ska dessutom förnyelsesättet uppges. Vid avverkning till följd av skogsskada ska det också anmälas vad som orsakat skadan.

Anmälan om användning av skog behöver dock inte göras i fråga om följande avverkningar om de inte omfattar en särskilt viktig livsmiljö enligt 10 § 2 mom.:

- 1) husbehovsavverkning,
- 2) avverkning av ett krent trädbestånd,
- 3) avverkning i kantzoner till kraftledningar och järnvägslinjer, avverkning vid diken-, vattenlednings- eller avloppslinjer och avverkning i liten omfattning vid väglinjer, kraftledningar eller andra motsvarande linjer.

Anmälan anses ha blivit inlämnad till skogscentralen då den har inkommit till något av centralens verksamhetsställen eller när den eller motsvarande uppgifter har getts in till någon av centralens anställda. Anmälan ska kontrolleras innan åtgärden vidtas, om avverkningssättet eller behandlingsområdet förändras betydligt i förhållande till vad som uppgetts tidigare. Anmälan kan avse flera behandlingsområden.

Anmälan ska ges in senast tio dagar och tidigast tre år innan avverkningen eller åtgärden inleds. Skogscentralen kan på ansökan bevilja undantag från den tidsfristen.

Om det är fråga om omfattande skogsskador som gett upphov till betydande skada på levande trädbestånd behöver undantag enligt 4 mom. som krävs för anmälan om användning av skog inte sökas, såvida det inte är fråga om en särskilt viktig livsmiljö enligt 10 § 2 mom. Skogscentralen ska i så fall anvisa skadeområdet, och på det behandlingsområde som anmälan gäller ska i huvudsak träd som fallit, skadats eller dött till följd av skogsskadorna drivas.

Närmare bestämmelser om avverkning av klenta trädbestånd utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om anmälan om behandling av särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § 2 mom. och om andra uppgifter som ska uppges i anmälan om användning av skog.

14 c §

Förhandsbesked om en särskilt viktig livsmiljö

Före avverkning eller annan skogsbehandling kan markägaren eller en av markägaren befullmäktigad innehavare av avverkningsrätten i anslutning till anmälan om användning av skog av skogscentralen ansöka om ett förhandsbesked om huruvida det föreslagna området är en särskilt viktig livsmiljö enligt 10 § 2 mom. och om den anmälda skogsbehandlingen följer 10 a och 10 b §.

När skogscentralen övervakar lagens efterlevnad ska den följa sitt förhandsbesked. Förhandsbeskedet ska följas under den tid som avverkning eller någon annan åtgärd med stöd av 14 § kan inledas på grundval av den anmälan om användning av skog som avses i 1 mom.

En ansökan om förhandsbesked ska behandlas skyndsamt med hänsyn till omständigheterna. Ärendets behandling förfaller, om en avverkning eller någon annan skogsbehandling som avses i anmälan om användning av skog inleds på det område som ansökan gäller innan förhandsbesked har lämnats. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i ansökan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Förhandlingsskyldighet

Om det finns grundad anledning att misstänka att en planerad, påbörjad eller genomförd avverkning eller annan åtgärd strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller att ett plantbestånd enligt 8 § inte kommer att åstadkommas efter förnyelseavverkning på det sätt som nämns i anmälan om användning av skog, ska skogscentralen försöka förhandla fram de ändringar som behövs med markägaren eller med den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet och vid behov med den som innehar avverkningsrätten. Markägaren ska på skogscentralens begäran visa upp en plan på korrigerande åtgärder.

Närmare bestämmelser om innehållet i den plan som kan begäras av markägaren utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

16 §

Behandlingsförbud

Om förhandlingar som avses i 15 § inte har fåtts till stånd av andra orsaker än sådana som beror på skogscentralen eller om förhandlingarna inte har lett till resultat och det finns grundad anledning att misstänka att en planerad, påbörjad eller genomförd avverkning eller annan åtgärd strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen förbjuda åtgärden tills vidare eller för viss tid. Behandlingsförbud kan utfärdas också när anmälan om användning av skog inte har lämnats in inom den tidsfrist som föreskrivs i 14 §.

18 §

Skogsbrott och skogsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

- 1) försummar att lämna in en anmälan om användning av skog enligt 14 § eller gör sin anmälan efter den föreskrivna tidsfristen,
 - 2) bryter mot bestämmelserna i 6 § om hur drivning ska utföras eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,
 - 3) bryter mot bestämmelserna i 8 § om åstadkommande av återväxt eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,
 - 4) i strid med 10 a eller 10 b § eller med bestämmelser som utfärdats med stöd av 10 b §, utan tillstånd eller i strid med tillståndsvillkoren sköter eller använder en livsmiljö som enligt 10 § 2 mom. är särskilt viktig för skogarnas mångfald, eller
 - 5) utarbetar en i 7 § avsedd stämplingsplan som står i strid med denna lag och utifrån vilken en drivning utförs,
- ska, om inte strängare straff för gärningen

föreskrivs någon annanstans i lag, för *skogsförseelse* dömas till böter.

Om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag ska också den dömas för skogsförseelse som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna i 12 § 1 eller 2 mom. om skogsbruk i skyddsskogar eller mot en bestämmelse som jord- och skogsbruksministeriet utfärdat med stöd av 12 § 3 mom. eller 13 §, när förseelsen är ringa.

20 §

Korrigerande åtgärder

Den som behandlar skog i strid med bestämmelserna i 5, 5 a, 5 b, 10 a eller 10 b § eller 12 § 1 eller 2 mom., bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem eller bestämmelser som meddelats med stöd av 13 § eller försummar en skyldighet att åstadkomma återväxt är skyldig att undanröja verkningarna av den lagstridiga åtgärden eller att, i den mån detta är möjligt till skäligena kostnader, återställa situationen. Om förnyelseskyldigheten enligt 8 § inte är fullgjord ska den berörda personen som korrigerande åtgärder vidta behövliga nya anläggningsåtgärder eller utföra annan eftervård.

Om någon annan än den berörda personen äger fastigheten eller med stöd av en särskild rättighet är berättigad att besluta om saken ska dennes samtycke till överenskommelsen om korrigerande åtgärder inhämtas. Om markägaren eller den som innehar en särskild rättighet inte ger sitt samtycke till att Landsbygdsverket ålägger den som överträtt lagen att vidta de åtgärder som behövs, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen besluta att det eller centralen vidtar eller låter vidta dem på lagöverträdarens bekostnad. Kostnaderna för åtgärderna betalas i förväg av statens medel, och Landsbygdsverket får driva in dem i utskökningsväg hos den berörda personen i enlighet med lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

6 kap.

Särskilda stadganden

23 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen och Landsbygdsverket har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte annat föreskrivs någon annanstans i denna lag. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av skogsbruksmarken i fråga är belägen.

Utöver vad som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har skogscentralen rätt att överklaga beslut som Landsbygdsverket har fattat med stöd av denna lag, om verkets beslut avviker från centralens framställning.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Skogscentralen har rätt att söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

23 a §

Avgiftsfrihet för vissa prestationer

Med avvikelse från 26 § i lagen om Finlands skogscentral (418/2011) är anmälan om användning av skog och förhandsbesked om särskilt viktiga livsmiljöer enligt 10 § 2 mom. i denna lag avgiftsfria.

25 §

Finlands skogscentrals uppgifter

Finlands skogscentral har tillsyn över att denna lag följs.

Jord- och skogsbruksministeriet får meddela Finlands skogscentral närmare föreskrifter om hur kontrollerna av att denna lag följs tekniskt ska genomföras.

När det gäller områden som ska planläggas

eller som har planlagts ska Finlands skogscentral samarbeta i tillräcklig utsträckning med kommunerna för att samordna målen för denna lag med målen för markanvändnings- och bygglagen.

25 a §

Indrivning av statens fordran

Statens fordringar enligt denna lag är direkt utsökningsbara. Bestämmelser om deras indrivning finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag. Om statliga medel som ska betalas tillbaka eller en del av dem inte betalas tillbaka inom utsatt tid, ska dröjsmålsränta enligt 4 § i räntelagen (633/1982) tas ut på det kapital som ska återbetalas räknat från förfallodagen för respektive betalningspost.

26 §

Nationellt och regionalt skogsprogram

Jord- och skogsbruksministeriet ska utarbeta ett nationellt skogsprogram i samarbete med andra ministerier, företrädare för skogssektorn och andra nödvändiga intressenter. Syftet med programmet är att skogarna ska utnyttjas mer mångsidigt och att det välbefinnande skogarna ger upphov till ska öka med iakttagande av principerna för hållbar utveckling. Ministeriet ska övervaka programmet genomförandet och vid behov se över programmet.

Varje skogscentral ska utarbeta ett regionalt skogsprogram för sitt verksamhetsområde och övervaka dess genomförande. Programmet ses över vid behov. När programmet utarbetas ska centralen samarbeta med företrädare för skogssektorn och andra nödvändiga intressenter. Programmet ska innehålla allmänna mål för en hållbar skötsel och användning av skogarna, mål för de åtgärder som avses i lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk och för finansieringen av åtgärderna och allmänna mål för utveckling av skogsbruket i området. Uppgifter som kan identifieras som uppgifter om enskilda skogsfastigheter ska inte tas in i programmet.

Närmare bestämmelser om innehållet i, utarbetandet av, tidsfrister för och översyn av regionala skogsprogram och om bedömningen av programmens verkningar utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om övervakningen av regionala skogsprogram får vid behov utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

På tidsfrister i fråga om sådana anmälningar om användning av skog som gjorts innan denna lag trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

För avverkning som inletts före ikraftträd-

dandet och förnyelseskyldighet som uppkommit till följd av den gäller dock skyldigheten enligt 8 §. Om förnyelseavverkningen inletts före 2011, ska dock den lagstiftning som gällde 2010 tillämpas på slutförandet av de anläggningsåtgärder som hänför sig till avverkningen.

På kostnaderna för tvångsutförande i fråga om en avverkning som utförts före ikraftträdandet och i fråga om ett beslut om tvångsutförande enligt 20 § som avser sådana förnyelseåtgärder till följd av avverkningen som vidtagits efter ikraftträdandet tillämpas **25 a § 2 mom.**

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 december 2013

Republikens President

SAULI NIINISTÖ

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

